

מאורות אל העבר

טז ניסן תרפ" | 04/04/1920

מלחמת מאה השנים (מאורעות תר"פ)

הנאספים בנבי מוסא שבפאתי יריחו היו שרויים בחמת זעם. ההבנה כי סוריה עומדת לקבל עצמאות כמדינה ערבית וכי בארץ ישראל תיושם הצהרת בלפור דרבנה אותם לפעול. נאומי הסתה ששמעו ההמונים שהגיעו מנבי מוסא לירושלים מפי המנהיגות הערבית, ודרבון חשאי של חלק מהקצינים הבריטיים, שביקשו מהערבים לנקוט באלימות כדי לסכל את הצהרת בלפור, הולידו את הפוגרום. המונים הסתערו באכזריות על הרובע היהודי בירושלים. יומו הראשון של חול המועד פסח, ט"ז בניסן תר"פ (4.4.1920), הפך לאסון. גברים ונשים הותקפו באכזריות ושבעה מהם נרצחו, רכוש נבזז ובתים הוצתו. כשביקשו הפורעים לפרוץ לעיר החדשה, נתקלו באנשי ארגון ההגנה בראשות זאב ז'בוטינסקי, שהדפוס. שלושה ימים מנעו הבריטים מאנשי ההגנה להגיש עזרה לרובע המבודד והמותקף. קבוצה של לוחמים מחופשים לרופאים ולאחיות חדרו לרובע וחילצו את היהודים משם. בין החודרים לרובע היו צעיר וצעירה - נחמיה רבינוביץ ורוזה כהן - שניצלו את ההזדמנות להיכרות שהפכה אותם לימים לזוג (ולהוריהם של יצחק ורחל) רבין. המהומות נמשכו מספר ימים וגרמו לאבדות גם ביישובי הצפון. מלחמת מאה השנים בין יהודים לערבים בארץ ישראל החלה.

מאת לא ידוע - הספר: שבתי זכריה, ירושלים הבלתי נודעת, הוצאת בית אל, ירושלים 1998 ויקיפדיה

